

Előfizetési árak:
 Egész évre 12 frt.
 Félévre 6 -
 Negyedévre 3 -
 Egy hónapra 1 -
 Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:
 Pleitz Fer. Pál könyvnyom-
 dója Nagybecskerek. Uri-
 utca 276. sz. hová az
 előfizetések és a lap szét-
 küldésére vonatkozó felszó-
 lamások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda
 Nagybecskerek.
 Ferencz-József-tér.
 Bauer-féle ház
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Hirdetések
 a kiadóhivatalban fogad-
 tatnak el. Azonkívül az
 összes hirdetési irodákban

Megjelenik mindennap
 vasár- és ünnepnapok
 kivételével.

Parlamentari viták.

Nagybecskerek, február 9.

(H. J.) Szükszavu távirat jelenti Budapestről, hogy a félhivatalos „Pol. Corr.”, a melynek nyilatkozatait hitelesnek szokás elismerni, azt a nem éppen meglepő hirt hozza, hogy a kormány kénytelen lesz legközelebb törvényjavaslatot nyújtani a képviselőházhoz, a márczius hó lejártó indemnitásnak 2—3 hónapra való meghosszabbítása végett.

Ime a természetes következménye azoknak a szenvedélyes, többnyire alacsony nivón álló vitáknak, melyet az ellenzék folyton provokál. Mindegy az ellenzéknek, hogy ki ül a kormányzéken, népszerű-e, vagy nem az, áldásos-e a működése, avagy nem, nekik az a fő, hogy vitát provokáljanak, minden legkisebb ok elég arra, hogy hetekig elvonják a törvényhozást a komoly tanácskozástól.

A vakandoknak az a természetese, hogy a földet turja, az ellenzék a posvány medrét halássza s megvan elégedve, ha olyat talál ott, a mit felhasználhat.

Tessék csak a legutóbbi eseményeket szemügyre venni. Hetekig elvitakoztak a csendőrség kardbojtja felett s ezt az odíozus ügyet egy természetes esztü képviselő, a ki nem is szónok, nem is debatter, ketté vágta egy jóízű nyilatkozattal. Mikor a képviselőházban beszélt, közbekiáltottak

neki, hogy mi a véleménye a csendőrség kardbojtjáról. A képviselő azt felelte, hogy az ő szolgabíró korában, mikor a csendőrök valamit kinyomoztak, soha se nézte a jogkereső közönség, hogy a csendőröknek milyen volt a kardjuk bojtja.

Azt felelte és igaza volt. Mert mi sem könnyebb, mint mindenütt hibát keresni, közjogi sérelmet látni mindenben, vitát provokálni hetekig tartót, tartani nagy spicseket akár van rá szükség, akár nincsen, felzavarni az ország nyugalmát, hiszen így lehet aratni szónoki babérokat.

Beszélni sokat és nem tenni semmit, ez az ellenzék nemes missziója. Tartani nagy dikciókat, frázissal, bombasztal vegyes közjogi vitákat provokálni és megakadályozni a kormányt a cselekvésben, s büszkén kiállni a rozstrumra, tele torokkal kiabálni: a kormánynak nincs költségvetése, indemnitivel kormányoz, törvénytelen állapotok uralkodnak.

A szelidlelkü Wekerlét, aki sima mint egy diplomatának kell lenni, mult szombaton kihozta sodrából az ellenzék magatartása. Idegesen választott a szónokoknak, s kijelentette, hogy őt és agilis páriját megakadályozzák a helyes működésben.

Micsoda lárma, micsoda zaj keletkezett erre a kijelentésre! Hogy ugrottak fel egymás után a szónokok, szóvirágokkal elegy beszédben visszautasítani a miniszterelnök imparla-

mentáris eljárását. Helfy Ignác s a Kossuth-palatinus, meg a bőszhangu Polónyi verték a mellüket, hogyne, mikor nézetük szerint a miniszterelnök vétett a parlamentii illem ellen és például Polónyi maga a megtestesült udvariasság, aki a világ minden kincséért sem mondana olyat, ami nem a parlamentbe való.

Aztán a sajtó! Hiszen hetek hosszú harsogtatták világgá, hogy türehetetlen a kormány és pártjának magatartása, anterfillékben elbucszatták a kormányt és kijelentették az utódait, természetesen „saját külön tudósítóiik illetékes helyen nyert információiik folytán“.

És mindez a nagy zaj mind azért volt, mert a miniszterelnök megunta azt a harcmodort, ha ugyan annak lehet nevezni, amivel az ellenzék küzd a parlamentben. Nincs ott többé szó magas nivón álló parlamentii vitáról, legföllebb frázisokról, s ha az eltévesztené hatását, van ehhez hasonló fegyverük elég. Ládbogás, süketítő zaj, hóholás és nem hallgatni meg az ellenfél szónokait.

Es aztán a közbeszólások! Tessék csak elolvasni egy országgyűlésről szóló tudósítást. A szabadelvü párt szónoka beszélni kezd, néhány perczig csak beszél nyugodtan, de ha valami olyat merészelné mondani, ami nem tetszik az ellenzéknek, akkor jaj neki, közbekiabálnak tizen egyszerre, félremagyarazzák, gyanusítják, s mindent

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Heraklesz.

Hámor Albertné, 22 éves, 53 $\frac{1}{4}$ kiló; testének hőmérséke 37 $\frac{90}{100}$ C.; fogai szám szerint harminczegyen, épek és fehérek, bár csak magyarul tud, de ez egyetlen nyelven is többször beszél, mint tíz nyelvtudós; nyulánk dagadó keblü, kerek szemében állandó szelid tűz lobog; lánykorában egy szelid poéta a mithosi Dianához hasonlított; minden mozdulata, szava egész sikkes, megjelenése elámulja a jól és gondosan nevelt uri nőt, de minden műveltsége mellett is sokáig szeg volt együgyü asszonyi fejében az ékes hasonlat, melylyel még lánykorában tömjenezett neki bolondos poéta ismerőse.

Hámor Albert, mondjuk 47 $\frac{1}{2}$ éves, 87 kiló, testének hőmérséke 36 $\frac{10}{100}$; tizenhét lyukas; tizenöt plombirozott fog tulajdonosa; vörös orru, poczakos uri ember, elegánsul rogyadozó alakján is van valami főnőbbség, alapjában hizelgő természetü, a szalonok világában ragadt könnyed kellem váltakozik nála a nyers durvasággal, melybe idegessége sodorja. Beszédjében néha igen is édeskés és hosszadalmas, máskor pedig türelmetlen, különösen, ha hirtelen kimerülés lepi meg, ilyenkor fáradtan ereszkedik a divánra s szemé mohó tekintettel pihen meg neje vonzó alakján.

Négy esztendő óta a mindennapi érintkezésben, átömlésztés folytán a különben tulságig őszinte asszonykára is ragadt valami hizelgési gyarlóság.

Vállacskaít fölhozta fürtös fejéig, úgy, hogy álla keble domborulatán reszketett s a mint férje mellé húzódott, olyan volt a szélesvállu ember kikeményített ingén, mint valami összegyürődött rózsza.

— Muczus-kám . . .
 Az asszonyka vontatott, kényeztetett hangon ismételte:

— Mu czu s-kám . . .

Jókedvü kacagásába belevegyült a vörös orru ember szüntelen röhögése.

— Nagyen szeretsz? — kérdezte a férj.

— Ühöm. — s fényes arcát hizelegve simította végig az ember borszinü, szőrös ábrázatán a menyecske.

A gyanu, mely annyiszor föléled a könnyen gerjedező epés ember szívében, ismét elenyészik. semmi kétség, a bohó kis te remtés imádja, sőt ostromolja szerelmével. csókjaival halmozza el arcát, nyakát, füleit . . .

Hámor Albert bank direktor ajkán még e gyöngye pillanatban is gunyos, kibívó mosoly lebben el.

Ha látná a régi kompánia, hogy ő az után az élet után is, mennyire szeretett férj, ha látnák, hogy egy tündériesen szép asszony életének minden percét neki áll dozza, neki, a kit már pár év előtt haszon-

tan semmi embernek tartottak a chantanok kréta-arczu hölgyei.

— Édesem, ugy e elmegyünk a szin házba? — kérdezi hirtelen az asszonyka

A direktor erőltetett melegséggel, örömmel néz kis hitvese szép arczába s a min ránéz, a két szeme úgy lobog, mint a kőben a távoli máglya tűz.

— Nem megyünk, édesem s nevetésbe tör ki az ember.

De az asszonynak nincs kedve nevetni. Mintha kettémetszették volna kedvét. Valamivel halkabb, bátorialanabb hangon szól:

— Jó; maradjunk itthon, de holnap . . .

— A jourról akarsz beszélni . . .? Kérlek halaszd el; én boldog vagyok veled, nem kívánom a nagy társaságot, sőt határozottan unom édesem, de melletted oly jól érzem magam . . . Így kívántam én. Csöndes duccot egy fehér galambbal . . . Én igen boldog vagyok . . . Én nagyon meg vagyok elégedve; én, mondom, boldog vagyok.

A végső szavaknál hangja recsegett. Sápadt homlokán és borszinü arcán végigfutott az issadság. Az asszony nem törülte le, fölegyenesedett, de fejét ösztönszerűen elfordította, hogy férje előtt ne tűnjék föl nagyon halvány arca. A csillár fénye oda világít az asszony lüktető halántékára, s a férj a gyöngye és puha lelkü emberek azon ösatónénél fogva, melylyel mindenkor megsejtik a veszélyt, rosszat vagy haragot,

Mai számunkhoz a hivatalos melléklet 26. száma van csatolva.

elkövetnek, hogy a szónok ne folytassa tovább a beszédét, mert az nem tetszik a kisebbségnek.

Gyönyörűséges parlamenti viták ezek, a hol a képviselők még annyi jóakarattal sincsenek egymás iránt, hogy egymás jó szándékát és elveit tiszteletben tartásuk. Jó csak az lehet, a mi ellenzéki oldalról jön, hiszen a hazafiságot az ellenzék kibérelte, a mi a szabadelvű oldalról jön — azt mondják az ellenzéken — az mind svartz-gelb, vagy legalább is gyanus.

Szónokolni és folyton szónokolni. És a mellett késleltetni mindent, a miből csak haszon háramolhatna a nemzetre. Nem kell törvényjavaslat, maradhatnak azok a miniszterek asztalfiókjában vagy a bizottságoknál, ha nem igenis kell közjogi sérelem, mert ott lehet nagyszabású beszédet mondani, a mi után a szokásos öt percnyi szünet következik, és aztán a taps, éljenzés és gratuláció. Nagyon könnyű mesterség az ellenzékinek lenni, csak egyet kell jól megtanulni: a kákán is keresni a csomót.

Hogy aztán annak micsoda következménye van, azzal az ellenzék nem törődik, hiszen nem ő kormányozza az országot, nem ő felel a jövő ítélszéke előtt.

És szidni mindent, a mit a kormány akar. És folyton korholni a kormányt. Eddig az volt a baj, hogy a király nem jön le Budavarába, mert amióta köztudomású, hogy márczius végén vagy április elején lejön, az a baj, hogy miért nem jön előbb.

Mindenféleképp bűnös a miniszterelnök. Ilyen parlamenti viták mellett nem csoda, ha a miniszterelnök is elveszti egyszer a higgadtságát és megérdemelt leczkében részesíti az ellenzékét.

Lónyay főispán és M. Sziget városa.
Sziget városának nagy küldöttsége jelent meg Lónyay János, Máramaros vármegye főispánja előtt s átadta a város közgyűlésének jegyzőkönyvi határozatát, melylyel Sziget városa az eddigi sugárutat Lónyay János-utnak és a tért Lónyay János-térnek nevezte el. A küldöttség szónoka, Mandics József polgármester, elősorolta a főispán érdemeit, a város iránt tanusított szeretetét, egész főispáni áldásos működését s a vármegye és a város javára szolgáló nemes sziv sugalta intézkedéseit, méltatta azt a jótéteményét, a melylyel a regálé dus jövedelmét is megszerezte M. Sziget városának és kérte, engedje meg, hogy a város halálját kifejezhesse s tartsa meg a város iránt eddig tanusított jóindulatát. A főispán megköszönte a város figyelmét, hogy vele kivélt tette s róla, élő emberről nevezte el az új sugárutját, s a teret, azt az utat és teret, melynek megnyitását, kiépítését ő maga részéről is oly fáradságtalanul szorgalmazta. Igérte, hogy meddig módjában lesz, mindig előmozdítja M. Sziget érdekeit, haladását. A küldöttség tagjai voltak a polgármesteren kívül: Schönher Agost apátplébános, Szöllősy Antal kir. tanácsos, Vincz Gyula képviselő, Szabó Aurél ügyvédkamarai titkár, Gavallér Lajos tiszti ügyész, Czirbusz János főkapitány, Darvas Béla városi tanácsos stb.

Nyiregyháza küldöttsége tisztelettel Wekerle Sandor miniszterelnöknek, kit Nyiregyháza városa a múlt évi december 23-án tartott képviselői közgyűlésén egyhangulag diszpolgárává választott meg. A küldöttséget Benes László polgármester és Somogyi Gyula királyi közigazgató vezette s Kállay Andras, Szabolcs vármegye főispánja mutatta be. A miniszterelnök a legszívveljesebben fogadta a remek diszpolgári oklevélét. A Benes László és Somogyi Gyula által tartott lelkes üdvözlő beszédekre mondott válaszában meleg köszönetet fejezte ki Nyiregyháza város közönségének bizalma, jóakarata és kitüntető elismeréséért, mely annál becsebb előtte, mert buszítást merit abból közpályáján való működéséhez és ehhez az ösforráshoz, az állampolgárok méltánlásához és elismeréséhez fordul, ha erőt akar szerezni a szakadatlan nehéz munkához. A lelkes éljenzéssel fogadott beszéd után a küldöt-

ség minden egyes tagját bemutatatta magának. A küldöttség azután Csáky Albin gróf közoktatásügyi miniszterrel tisztelettel, mint az egyházipolitikai liberális reformok és eszmék bátor előharcosánál. A miniszter az országgházban fogadta a huszonöttagú s ugyancsak Kállay Andras főispán által bemutatott küldöttséget. Majerszky Béla Nyiregyháza város főjegyzőjének üdvözlő beszédere a miniszter hosszabban s az egyházipolitikai forrongó kérdésekre is kiterjeszkedve válaszolt, hangsúlyozván, miszerint a vallásfelekezetek egyenjogúsítása neki már régi eszméje s Wekerle Sandor miniszterelnök programbeszédében oly szépen kifejezett reformeszmék megvalósítása épen nem akar támadás lenni az egyes vallásfelekezetek ellen, sőt ellenkezőleg a kormánynak az a főczélja, hogy az államot megillető jogok biztosítása mellett az egyházi és vallási érdekek még csak ne is érintessenek. A szokásos bemutatások után a küldöttség eltávozott. A küldöttség tiszteletére a miniszterelnök ebédet adott.

Nagyszombatból jelentik, hogy ott a templomok ajtaján az a szűkszávu, de sokat jelentő hirdetés van kifüggesztve, hogy „a nagyszombati római katolikus autonóm hitközség szervezeti szabályzata a főgyházmegyeyi és a kormányhatóság által jóváhagyatott”. A nagyobbára kath. lakosokból álló ösrégi városban igen nagy örömmel fogadták a hirt. Az életbeléptetési intézkedéseket Boltizár József érseki helynökön, mint einökön, meg dr. Francisci Lajos jegyzőn kívül harminczhárom kinevezett tagból álló bizottság fogja elvégezni. Az autonómia képviselői alapra lesz fektetve. Az említett bizottság tennivalója az lesz, hogy állapítsa meg azokat a kellekeket, a melyek választására és választathatóságára képesiteneik. Ily értelmű kath. autonóm hitközség eddig csak egy létezik Magyarországon és ez Pozsony, ugyanannak a megyének a székvárosa, a melyhez Nagyszombat is tartozik.

Az olasz képviselőházból. A képviselőház tegnapi üresen Cirmeni kérdést intézett a kormányhoz az iránt, tudna-e felvilágosítást adni a képviselőháznak ama nyilatkozatokról, a melyeket gróf Caprivi német birodalmi kancellár a német birodalmi gyűlés hadügyi bizottságában Olaszor-

észrevette felesége kedvetlenségét. Főlakarta vaitani:

— A necszert megrendeltem... Nem azt az olcsót, hanem azt a piros plüssel bordázottat, mely igazán ékessége lesz a szalonodnak.

Az asszony csak állt, mint egy szobor s meg sem mocczant, csak azután ocsudott föl a méla elmerülésből:

— Köszönöm, te igazán nagyon kedves és nagyon jó vagy Albert és én sohasem fogom meghálálni. De ugy-e - mondá csak nem könyörgő hangon, — a regatta bárra elmegyünk...?

— Majd megbeszéljük. Most...

— El akarsz menni? — kérdésé ijedten a menyecske.

— A páholyba kell menni.

— És azok a fennköltlelkű szabadkőművesek mind olyan emberek, a kik otthon hagyják nejeiket és éjjel vánszorognak haza, a dohányfüsttől és a sok hiábavaló beszédétől elrekedve, kimerülten.

— De édesem, én nem vagyok éjszakás. Társadalomban élünk, társas lények vagyunk édesem és az embernek teljesíteni kell a kötelességeit, melyeket a társadalom róla. Én nem szórakozásból időzöm a páholyban, hanem kötelességből; én sokkal inkább vagyok itthon melletted... Én nagyon boldog vagyok az én csöndes fészkeimben...

Es miko meleg késszorítás és csók után a férj kisiet, a pazarul butorozott, de azért oly üres szoba közepén egyedül marad az a fiatal asszony, vivódó lelkéből föl szakad egy küzdelmes kérdés:

— Hát én...?

Es a mint ez a megdöbentően igazságos, de nagyon merésznek tetsző kérdés utat tört az elnyomott és elfojtott érzéseken, a szive, lelke úgy megrettent a váratlan izgalomtól.

Egyszer csak összetalálkozik az utcán egy bolondos emberrel, a hajdan áttivornyázott éjszakák kenyeres pajtásával, a ki szemtelenül karonczipte.

— Te is...?

— A páholyban voltam, sietek haza a feleségemhez.

— A páholyban voltál, kedves cimborá. Hitesd el a tücskökkel. Hahaha! Te is bujdosol az utcákon, mint én, öreg cimborá. Miért bujdosol? És miért bujdosom én? A szerelemtől, boldogságtól futunk... Otthon az élet legfőbb gyönyörűsége vár reánk kinnál égő vágygyal és mi mégis az utcákon bujdosunk, hehehehe, öreg pajtás. A szerelem méreg már nekünk, öreg cimborá, az üdvösség mennyéből száműsve vagyunk örökre.

Egyet tassított a karján és durva kacsa-gás közt távozott.

Az utca üres és hideg volt. Csikk-czakkosan szitáló hópelyhek bujdosnak a köd sötétségében. Minden olyan nagyon egyszerűnek, közönségesnek és szomorúnak látszott.

A bankdirektor összehúzódott a felső kabátjában s e pillanatban ismét az a kellemetlen szorongó érzés fogta el, mely a fiatalok küzdelmes éveiben annyit gyötört.

— Több jövedelem van, mint egy miniszternek... A pusztá késszorításom főlelem és egy haragos pillantásom lesújt...

Mert valahányszor csüggedés szállta meg, folyton a hatalmával, pénzével és befolyásával kérkedett önmaga és gyakran mások előtt is. De most bátortalanság vett rajta erőt.

— Eh, rut világ! — mormogta fogva-czogva; a palotája előtt táncolt, ha fölmelegednek kisse, de rogyadozó térdeiből sajátságos hideg sugárzott szét, egy másik hidegség pedig a szivéből áradt el, hogy szinte bordái is összereszkettek.

A csöndesülő város fölött megkondultak a harangok.

— Tizenkét óra.

Csöngetett, kaput nyitottak előtte, a házmester az izmos karjával világított s a mint felbotorkált a szönyeges lépcsőn, a bankdirektor némi keserűséggel, konstátálta, hogy ez a válságos helyzet mindennap estéjén megismétlődik. Az asszony fennvirrasztva vár, míg ő az utcákon bujdosik s midőn halálosan kimerülve lopva visszatér, az asszony félig felöltözve ott hever az ottomán... Ah, talán még álmában is várja rossz férjét...

Az ebédlöben vak sötétség. Hanka eloltotta a lámpát, hogy valahogy meg ne lássa a kis fiatal asszony az előszobán keresztül surranó bakát. Hámor Albert gyufát gyújt. A piczi pattogás után csönd. Hala és öröm; az az angyal alszik... Alszik, igazán alszik. Tisztán hallja egyenletes lélekzetvételét. Kisse bátrabban tör előre, egyik kezében a csilinder, másikban a gyertya... Mintha nem a lecsavart lámpa felvilága, hanem valami bánatos borongás miatt borult volna sötétségbe a boudoir.

A kis feleség az ottománon hevert, ajka

szágra vonatkozólag tett. Brin külügy-miniszter megjegyzi, hogy a nevezett bizottság ülésai bizalmas jellegűek és hivatalos jegyzőkönyvet az ülésekről nem tesszenek közzé, ő tehát megtagadhatná a kérdésre a választ; de Caprivi gróf még ugyanezen nap abba a helyzetbe juttatta Lanza olasz nagykövetet, hogy a birodalmi kancellárnak a nevezett bizottságban tett nyilatkozatait pontosan közölhette vele. Ezek szerint a birodalmi kancellár kijelentette a hadügyi bizottságban, hogy a hármasszövetség fontosságát soha senki sem ismerte el jobban nálánál. Mindig igyekezett oly politikát követni, mely alkalmas, hogy a hármasszövetséget fenntartsa és megerősítse. A katonai törvényjavaslat semmiesetre sem azért keletkezett, mintha csekélyebb bizalommal viseltetnének a szövetségbe, vagy annak katonai erejében. Nem támadhatott kétség a szövetség állandósága, de még kevésbé azon meggyőződés iránt, hogy Németországnak még a hármasszövetség dacára is azon helyzetben kell lennie, hogy a jelenlegi nagyobb haderőkkel rendelkezék. Az a tény, hogy Németország haderejének teljes kifejlesztése az új törvény értelmében csak husz év múlva lesz elérve, a legvilágosabb bizonyítéka annak, hogy a katonai törvényjavaslat benyújtása nem állott semmiféle pillanatnyi politikai aggodalommal vagy megfontolással összefüggésben. Ezek voltak — mondá a miniszter — a német birodalmi kancellár szavai, ez az eszmemenete. Sem azokban, sem emebben nincs semmi, ami a tényleges helyzetnek meg nem felelne. Egyéb mondani valója nincs Cirmeni képviselő kérdésére.

A Panama-botrány. Rochefort a „Figaro“ szerkesztője előtt kijelentette, hogy azon összegekre vonatkozó állítását, melyeket Herz parlamenti tagok megvesztegetésére fordított, fentartja. Andrieux egy interjúban kijelentette, hogy a kormány a bíróság vádhatározatával mindenkit kielégített, de egyúttal nagy felelősséget vállalt a parlamenttel szemben. — A legtöbb lap éles kritika tárgyává teszi a kamarának a Panama-ügyben tegnap hozott határozatát. A „Figaro“ a beszűntető határozatokra azt mondja, hogy a közönség meg lesz győződve, hogy meg akarták menteni azokat, kiknek haragjától és teleplezésétől a kormány félt.

nyitva volt, gyönyörű pillaja gyöngéden lecsukva, kis kesével egy képes folyóiratot szorongatott kebléhez.

A bankdirektoron ismét kínos izgatottság vett erőt. Letérdelt a szőnyegre, kisérelhuzta a folyóiratot, hogy lássa a képet. Ah... Egy regyszerű férfi művészi illusztrációja, Heraklessé, az erejében lévő, tökéletes, ép férfi mythikus alakja. A virrasztás, várakozás perczeiben ezt a képet szorongatta kezében a fiatal szenvedő.

Hámos Albert szinte megkövült az ijedségtől. Egyszerre kinyiták szemei. Megergettette azt a drámát, melynek az ő kis felesége önfeláldozó, szomorú főhőse, a ki az arany kalitkában lemond a boldogságról: nemcsak a zizegő pénzért, susogó selyemért, csillogó ékszerekért, hanem azért, mert becsületeseznek, jónak nevelték.

— Bocssás meg, — hörögte kétségbeesetten. — Adok neked mindent, rabod leszek, kívánj tőlem bármit...

A zokogásra felrezen az asszonyka, mint valami megrisadt kis galamb.

— Mit akarsz?

— Hát kívánj tőlem bármit, mindent adok, — folytatá zokogva a megtört ember.

A badar álmok zürzavarának hevében olyan homályosan emlékezett az asszony, hanem férjének kétségbeesett arca egyszerre földerítette előtte az iszonyú valóságot, szomorú sóhajással susogta:

— Küld vissza a drága ékszereket, add el a lovaidat, nem kell... Adj egy csepp boldogságot...

Ujlaki Antal.

A kormány mindenesetre vétkesnek fog feltűnni, mert vagy könnyelmű kísérletet tett arra, hogy egyes parlamenti férfiakat megbecstelenítsen, vagy pedig visszariadt erélyének következményeitől. Más lapok is kijelentik, hogy a vádkamara határozata jogi szempontból érthetetlen. Miért — kérdik — üldözik Dubnet és miért nem üldözik Grévyt? Az egyetlen különbség az, hogy az előbbi chequjét a montani Parkban, Grévy pedig az opera-téren kapta.

HIREK.

— **Allibunár ozorai vasut.** Alibunárról sürgönyileg értesítik lapunkat, hogy Alibunár község képviselőtestülete legutóbb tartott közgyűlésén egyhangulag elhatározta, hogy a versecz-kubiai vasut költségeihez nem járul hozzá, a mint az előbb tervezve volt, 50 ezer forinttal, hanem csatlakozni fog az alibunár-ozorai vasuthoz. E határozatot a képviselőtestület tagjai nagy lelkesedéssel, egyhangulag hozták.

— **Fényes esküvő** ment végbe tegnap délután 4 órakor a belvárosi plébánia templomban. Milassin Kálmán dr., kir. alügyész vezette oltárhoz Kellner Anna kisaasszonyt, Kellner József gyógyszerész bájos leányát. Az esküvő alkalmából a templom egészen megtelt díszes előkelő közönséggel, a kik tanúi akartak lenni az ifju pár egybekelésének. Az esküvő után lakoma volt a „Korona“ szállóban, melyen az ifju pár rokonsága vett részt.

— **A helyőrségi altisztek bálja.** Fesztelen, vidám és minden tekintetben kiválóan sikerült multság volt az, mely tegnap a kasznó helyiségeiben lefolyt s a melyet a nagybecskereki helyőrség altisztszjei rendeztek. A ternek zsufolásig megteltek közönséggel, mely a társaság minden rétegeből került ki s a bál látogatottságát legelőkeltebben bizonyítja az, hogy a négyeseket 64 pár táncoltta, a mi a nagybecskereki bálók történetében bizony ritkaság számba megy. A derék bálrendezők büszkék lehetnek a tegnapi est sikerére, a mely bizonyossága volt első sorban annak, hogy nálunk a katonaság és polgárság közötti viszony a legszívélyesebb és legbarátságosabb s bizonyossága volt másodsorban annak is, hogy a társaság különböző rétegei igen jól megférhetnek egymás mellett s igen jól mulathatnak együtt, ha rászánják magukat arra, hogy levessék a kothurnust.

A kasznó bálterme a tegnapi estén rendkívül élénk és szingardag képet nyújtott. A terem falait zászlók, czimerek, fegyvercsoportok ékesítették s a helyzetet négy óriási nemzeti zászló uralta, amelyek még a legbusabb magyar szívet is örömmel és megelégedéssel töltötték el. A lengő, hatalmas nemzeti zászlók mellett, apró fekete sárga zászlók is függtek a falakon, a melyeket bizonyos jóakarattal szemléltgetett mindenki s így a zászlókérdést tegnap sokkal szerencsésebben és tapintatosabban oldották meg a mi altisztszjeink és a főrendező Slavikovszky főhadnagy, mint a honatyáink az országgyűlésen. Ezért bizony feltétlen dicséret illeti meg őket.

A teremben tolongó sokaság nem nyújtotta tegnap azt az egyhangú, sötét képet, a mit a többi bálokon a fekete fraktkos egyenruhák idéznek elő. A tánczó szép-ségek világos ruhái és az urak fekete frakkjai kőse tarka egyenruhák vegyültek,

a melyek között csaknem minden fegyvernem képviselve volt.

A bálanya Serdics alezredesné volt, a ki számára a terem felső részén szőnyegekkel borított s délszaki növényektől körülvevett díszes emelvény állott. A bálanyát megérkezésekor Czigának hadnagy fogadta, a ki egy díszes csokrot nyújtott át a rendezőség nevében. A terembe lépő bálanyát a zenekar tussal üdvözölte.

A női tánczrendek igen kedvesek és csinosak voltak. A tánczrend felső lapja nemzeti színeken e felirást viselte: „Nagybecskereki helyőrség altisztszjei. 1893. febr. 8.“ Felette a magyar csimer. A hátlap fekete-sárga volt, a kétféjű sas alatt e felirással: „Chargon der Garnison Gross-Becskerek. 8. Febr. 1893.“

A bál kilencz órakor, a bálanya megérkezésekor vette kezdetét s virradatig tartott.

A jelenvolt szépek közül a következők neveit sikerült följegyeznünk:

Serdicsné, Straubertné, Slajrkovszkyné, özv. Mihálovitané, Mihálovits Ödönné, Bakalovits Józsefné, Braun Vilmosné, Tolvethné, Krumenacker Ferenczné, Berkesné, Weiss Lászlóné, Szabóné stb. stb. Leányok: Serdics Mariska, Tolveth Stefania és Anna, Jovanovits nővérek, Gyorgyevits Nymphadora, Grle Vilma (Szeged), Gyurisin Mariska, Schimala Anna, Barth Emma, Horák Marcsa, Dormuth Emma, Prasák Marcsa, Tolveth nővérek, Tóth Kola, Römer N., Albrecht nővérek, Grandjean N., Korényi Ida, Wagner nővérek, Kann Klara, Kuhu Anna, Wamberker Irén, Weiss N., Herrdek Marcsa, Plechl N., Moll r Eliz, Pretz Anna, Kolofon Róza, Demel Katicza, Annau Mariska, Molnár Anna stb. stb.

— **Az idő.** Tegnap óta annyira megenyhült az időjárás, hogy a nagy bundák már már erősen lekívánkoztak, sőt az utcákon már megjelentek ama bizonyos első fecskék is, a melyek nem esínálnak nyarat, tudniillik az egykabátban sétálgató urak, a kik ilyen módon akarják kiforszírozni a tavaszt. Bár a nap egy pillanatra sem bujt ki a sűrű fellegek mögül, az olvadás minden vonalon megindult. A háztetőkről való óságos hókoloncok hullanak alá, s a gyalogjárókat néhol egész tócsák borítják. Ha az időjárás így tart, akkor most már csakugyan elkövetkezik a kalocsnik ideje, nagy öröme a szép asszoyoknak, a kiknek ekkép alkalom adatik, hogy lábacaikukat kalocsnikban is megbámultathassák.

— **Erődi Dániel temetése.** A hirtelenül elhalt jeles költőnek és nagy-kikindai gimnáziumi tanárnak, Erődi Dánielnek temetése, mint Nagy-Kikindáról írják, tegnap délután 4 órakor ment végbe nagy közönség részvétele mellett. A temetésen jelen volt a mélyen sujtott özvegy négy gyermekével, továbbá a gimnázium tanári kara és nagyszámu gyászoló közönség. Az elhunyt koporsóját számos koszoru borította. A beszentelést Fekete Gyula református lelkész végezte, a ki megható gyászbeszédet mondott. A tanári kar nevében Morvay Győző dr. vett bucsut az elhunyt kartáristól. Végül a gimnáziumi ifjuság nevében Kontrea Sándor VI-ik osztályu tanuló bucsuzott el a szeretett tanártól s megható szavakkal ecsetelte a vesztéséget, mely a tanuló ifjuságot érte.

— **Uj ügyvéd.** Nagyszentmiklósról értesítik lapunkat, hogy az ettani ügyvédi kar a napokban egy kiváló tehetségű új taggal szaporodott. Jossenszky Géza dr. ugyanis a napokban tette le Budapesten az ügyvédi vizsgát kitűnő sikerrel. Az új ügyvéd szülővárosában telepszik le s közelebb megnyitja irodáját.

— **Dr. Wolafka és a „Debreczen.”**
Wolafka Nándor dr. vál. püspök a következő levelet intézte a „Debreczen” szerkesztőjéhez: „Tekintetes Szerkesztő Ur! Becses lapjának m. évi november hó 1-től előfizetője és m. évi november hó 17-e óta szorgalmas olvasója is vagyok. Már többször volt ugyan eset arra, hogy becses lapjában katolikus szempontból kevésbé helyes dolgokra akadtam. De legujabban egy entfílet („ismét egy bolond püspök”) és a legutóbbi vezércikkre („Szentsége a házasság?”) oly kellemetlen benyomást tettek reám — és azt gondolom minden katolikus olvasóra is — hogy azt szó nélkül nem hagyhatom. Nem kívánok polemikába bocsátkozni, de azt tartom, annyi „türelemre” talán számíthatunk mi katolikusok, hogy minden művelt ember helyes fogalommal bírjon, legalább tárgyilagosan írjon az, ki velük foglalkozik. Tisztelettel kérem tek. szerkesztő urat, sziveskedjék erről tudomást venni, valamint azon határozott kijelentésemről is, hogy hasonló dolgok ismétlése esetére kénytelen volnék — sajnálatomra — becses lapját visszaküldeni. Egyébiránt hazafias üdvözléssel vagyok tek. szerkesztő urnak Debreczen, 1893. február 5. készséges szolgálója: Wolafka Nándor dr., vál. püspök, kispripost, kano-nok, esperes és debreczeni plébános.” — A „Debreczen” a lap élén közli a levelet, mely nagy szenzációt keltett a kálomista Rómában.

— **Delvidéki képviselők az igazságügy-miniszternél.** A delvidéki országgyűlési képviselők közül Pálffy Elemér, Vuja Péter, Joannovics István és Zákó Milán a napokban tisztelegtek Szilágyi Dezső igazságügyminiszternél, mely alkalommal a küldöttség vezetője, Pálffy Elemér a fennállott határvidék lakosságának azon óhaj-tását tolmácsolta, hogy az igazságügy-miniszter bizottságot küldjön ki a hazaközönségi törvény módosítása ügyében, mely bizottság aztán megállapítaná a törvény hiányait és javaslatot tenne, miként volna a törvény módosítandó. — Szilágyi Dezső igazságügyminiszter szívélyesen fogadta a küldöttséget és megígérte, hogy a kért bizottságot mielőbb megalakítja és a bizottságba tagoknak két delvidéki orsz. képviselőt — köztük Pálffy Elemért is — bevessz.

— **Nagy riadalmat okozott** tegnap este Nagybecskerek utcáin egy nekivadult bika. A bikát Módos község előjárósága vezet-tette ide, még pedig elég vigyázatlanul anélkül, hogy a kellő óvintézkedéseket meg-tették volna. A bikát hajtsárja csupán kötélén vezette. A temesvári utcában a verescsaphoz címzett kocsma előtt neki vadult a bika s a kocsmáros, aki elakarta riasztani, a falhoz szoritotta. Azután végig száguldott néhány utcán, mindenütt nagy riadalmat okozva. A rendőrség beszorította egy udvarba, s ott megkötötték. A kocsmáros súlyos sérüléseket szenvedett.

— **Ismét sikkasztás.** Patriarchális vi-szonyok uralkodhatnak Mező-Turon. Mint onnan írják, Erdős Ferencz, az ottani népbank pénztárosa egy ideig csak meg-őrizte azokat a részvényeket, melyeket ő maga tett le biztosítékul, de aztán meg-unta azokat őrizni és elsikkasztotta. Azon kívül pedig elsikkasztott a kézi pénztárból is négyszáz forintot, és sikkasztását úgy leplezte, hogy ezüst forintosok helyett pa-pírba csomagolt négy krajczárosokat tett a pénztárába. Az a legjellemzőbb, hogy a felülvizsgáló bizottság a mult héten vizs-gálta meg Erdős számadásait, és nemcsak hogy mindent a legnagyobb rendben talált, de a pénztárost még külön jutalomra is érdemesnek találta. Erdős kártyás és köny-nyelmű ember, aki most nejet és öt kis-koru gyermekét a legnagyobb nyomorba taszította.

— **A cigányok összeírása.** Egy mi-niszteri rendelet tudvalevőleg arra kötelezi a hatóságokat, hogy a cigányokat ország-szerte összeírják. Az összeírás természet-e-sen sok nehézséggel járt és a létesült munka többnyire hiányos, mert Fáraó ivá-déka, a mely tudvalevőleg nem dicsekszik valami tulságos nagy bátorsággal, vesze-delmet látott a hatóság intézkedéseiben és megesszókott előle. Nagyban nehezítette az eljárást az óriási hideg és nagy hó és kü-lönösen a pusztákon sok bajjal járt a ci-gányok összeírása. Néhol meglepő eredmé-nyekre vezetett az összeírás. Így például Debreczenben állandóan letelepedve laknak a cigányok rendes házakban. Némelyik cigány háziurra is felküzdötte magát, de kerttel, avagy földbirtokkal egyik sem bír, hiszen a természetük irtózik minden e fajta munkától. A debreczeni cigányok között immár ritka az olyan, a ki cigányul is ért, bár többnyire zenéléssel és üstfodózá-sal foglalkoznak. Nagykanizsán harmincz-e-gy cigány család van a köztük 61 a férfi és 58 a nő. Meglepő, hogy akadt kö-ztük két fiatal ember, a ki nem a saját fájából, hanem a pórnép közül választotta a szive választottját. Különben ott is csak a cigányok rendes szokása divik: nem ki-vánják az oltár előtti házasságot, hanem egyszerűen vadházasságot kötnek. Nagy-becskereken is megtörtént az összeírás. A hatóság küldött-i éjjel foganatosították az összeírásat. Nagybecskereken 89 cigány férfi és 90 cigány nő lakik. A vármegyé-ben különben a következő eredményeket mutatták ki: Nagykikindán van 104 ci-gány férfi és 98 cigányasszony, Basahidon 75 férfi, 79 nő, Hegyesen 10 férfi, 14 nő, Mokrinban 38 férfi, 33 nő, Bocsáron 8 férfi, 7 nő. A megye többi községeiben kevés cigány lakik. A megyében lakó cigányok száma: 518, még pedig 263 férfi és 255 nő.

— **Elvesztett sorsjegy.** Egyik nagybecs-kereki előkelő ügyvéd Szárcsán egy tár-gyalás alkalmával elvesztett egy 1870. évi nyereménysorsjegyet, mely 1693. series és 29. sorszámmal bír. A károsult felkéri a megtalálót, hogy a sorsjegyet juttassa a nagybecskereki rendőrkapitánysághoz. A kapitányság pedig azzal a kérelemmel fordul a pénztintézetekhez és pénzáváltókhoz, hogy a fenti sorsjegy beváltása esetén a rendőrségnél jelentést tegyenek.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése febr. 9-én).

Budapest, február 9. (A „Toron-tál” eredeti távirata.) Az ország-gyűlésen Sréter Alfréd és Babó Emil felszólalása után a tisztviselői fizetések rendezéséről szóló törvény-javaslatlal hosszabban foglalkozott Polónyi Géza, nem szavazván meg a javaslatot. Határozati javaslatot nyújt be, melyet akkor kér szavazás alá bocsájtani, ha Horánszky és Eötvös határozati javaslatai felett döntöttek.

Miklós Gyula azt tartja, hogy gyorsabban munkálkodnak, ha Poló-nyit nem hallgatják meg. Horánszky-val polemizálva, kijelenti, hogy a be-érkezett 300 kérvény a tisztviselők érdeklődéséről tanuskodik, a törvény-javaslatot általánosságban elfogadja. Vajay és Horánszky személyes kérdésben szólottak.

Ezután Andreánszky szólal fel és nem fogadja el a javaslatot. Far-baky pedig Horánszkynek feleli,

hogy rangosztályba sorozás szükséges és az részint tapasztalatok eredménye, részint pedig a viszonyokból folyik. Szalay Károly a javaslat ellen beszél. Ülés vége 2 órakor.

Indemniti.

Budapest, február 9. (A „Toron-tál” eredeti távirata.) A félhivatalos jellegű „Poll. Cor.” mai száma jelenti, hogy Wekerle alkalmasint kénytelen lesz legközelebb törvényjavaslatot be-nyújtani a márczius hóban lejáró in-demnitásnak 2—3 hónapra való meg-hosszabbítására.

Ferdinánd fejedelem házassága.

Budapest, február 9. (A „To-ron-tál” eredeti távirata.) A „Frank-furter Ztg” azt a meglepő hirt közli, hogy Ferdinánd bolgár fejedelem házassága nagyon fontos politikai okok miatt elmaradt.

Beteg képviselő.

Budapest, február 9. (A „To-ron-tál” eredeti távirata.) Beöthy Ákos országgyűlési képviselő tüdő-gyulladásban súlyosan megbetegedett. Tegnapelőtt este önkivületi állapot-ban volt, de tegnap a helyzete vala-mennyivel javult. A betegség-hire óriási részvétet keltett mindenfelé, a beteg lakására számosan siettek köz-vetlen meggyőződést szerezni a beteg-ség lefolyásáról. A beteg lakásán hagyták névjegyeiket Apponyi Albert gróf, Károlyi István gróf, és még többen.

Képviselőválasztás.

Budapest, február 9. (A „Toron-tál” eredeti távirata.) Kolozsvárról jelenti egy tegnapról érkezett távirat, hogy a kolozsi választókertületben Hieronymi bellügyminisztert egyhangu-lag országgyűlési képviselővé választották.

Verdi új operája.

Budapest, február 9. (A „Toron-tál” eredeti távirata.) Milanóból jelentik: Tegnap este tartották Verdi Falstaff-jának főpróbáját. A nagy maestro legujabb zeneműve rendkívüli báj és a szenvedélyek és érzelmek gyengéd ecsetelése által válik ki. Pom-pásan van Falstaff alakja kidomborítva. A művész ensemblet maga Verdi állította össze. Rendkívül tetszett a monológok, komikai és zenei finom-sága által két quartett és quintett, valamint egy szerelmi jelenet kiváló. A harmadik felvonásban nagyon szép „Regina de la fate” című canzoneja, mely meglepő hatású lesz. A harma-dik felvonás minden várakozást felül-mul. Csütörtökön lesz a premiere és rendkívüli sikerre számítanak.

A kolera.

Budapest, febr. 9. (A „Toron-tál” eredeti távirata.) Párisból jelentik: Marseilleben kitört a kolera. Hétfőn tizenkét megbetegedés és hét haláleset, tegnap harmincz-hét megbetegedés és tizenkét halál- eset történt. A város lakóinak rémtü-lete óriási. A kormány a járvány el-fojtása érdekében különös intéz-kedéseket szándékozik tenni

REGÉNY-CSARNOK.

Narkissos tiszteletes.

(Orosz elbeszélés.)

— Irta: Bikalás. —

Feleségecském, szólt Narkissos tiszteletes ur, miután megebédelt a keresztet vetett, feleségecském, úgy megkívánok egy kis édes álmot. Engedelmeddel, lefekszem, s kis ideig alszom.

Teljesítsd kívánságodat, édes férjem s aludj. Megérdemelted a nyugalmat a mai megerőtetés után. Bár csak ne jönne senki ma hozzád ebbe a forró melegbe alvásodba megzavarni.

Narkissos tiszteletes teljes joggal alhatott volna. Még hajnal pitymallaskor kelt fel. Minthogy sem kánpája, sem semmi nemű segítsége nincs falucskája templomban, az istentisztelet után a béke-bíróval s néhány esküdtel jó darabot gyalogolt még, mert határigazításnál volt, a hol az egyik szomszédja földjéből elszántott volt egy-két barázdát. Nyugodtan tért haza, mert a maga igazát megvédte, de az ut mégis csak ki fárasztá s hozzá még kánikulai meleg volt. A szokásos ebéd ideje már elmúlt, mikor hazaérkezett a tiszteletes ur s a tiszteletes asszony már kétségbe kezdett esni, hova marad a férjem uram.

A megehült tiszteletesnek soha jobban nem ízlett az étel, pedig megvolt hülve. Megis dicsérte a főzésért a tiszteletes asszonyt.

Ezelőtt három hónappal volt Narkissos oly szerencsés, hogy parochiát kapott, s megházasodott.

Már gyermekkorától hordta a kucsmás ruhát, mert születése pillanatában a szent pályára lett szánva.

Családjukban ősi szokás volt az, hogy a legidősebb fiu pap lesz; istenszolgája abban a kicsiny templomban, mely a falu, a sziget egyedüli ékessége, egyedüli díszje volt. Narkissos e-öjje, az ő nagybátyja, gyermektelenül halt el. S mikor legkisebb nővérét is férjhez adta, lelkére kötötte, hogy legelső fiát papnak nevelje s ez legyen az ő örököse.

Három hónapja, hogy Narkissos lelkész s minden kívánsága szerint történik. A hívek mély tisztelettel vették körül lelkészüket, pedig fiatal volt.

Felesége egy eleven kis prunkóval adott meg, szántóföldjei gazdag termést ígértek; hívei szerették s szépen látogatták az istentiszteletet. Mit kívánhatott volna jobbat ennél?

S még sem volt teljesen boldog. Meglepte gyakran a nyugalmatlanság. A lelkész kötelessége volt gondoskodni a halottak eltemetéséről, vigasztalni a betegeteket. Ez volt az a gondolat, mely kínozta, mely élettől duzzadó arcára sötétlő felleget vont.

A halálfélelem szokta volt meglepni, attól az időtől ogva, mikor mint gyermeket bevitték atyja holttemetéhez, hogy csókolja meg arczat utójára.

Azóta sok temetésen volt. Minthogy mindig papokkal társalgott s ugyszólva a templomban nőtt fel, a temetések előtt sem vonhatta magát ki. De talált egy módot, mikép kerülje ki a halottak tekintetét. — Esalatt szeméit a gyertyára, vagy az imakönyvre szegze, a melyet kezében tartott s rendesen a nagy papok mögé bujt, s so hásem tekintett fel a haldoklóra, sohsem engedelmeskedett annak a kérelemnek, hogy a megboldogultnak az utolsó csókot adja meg.

De most, mint rendes lelkész, mint rendes pap, hogy kerülje ki ezt az aktust. — Érezte, hogy a halottakra való nézést nem bírja elviselni. Meggyóna félelmét a püs-pöknek s elmondá ketelyét és gyengeségét, de az agg püs-pök figyelmeztette, majd megfedte, bátorította, biztatta, hogy idővel majd csak hozzá szokik a halottakhoz is. Nagyon lelkére beszélt, mikor elmondá neki, hogy a haldokló szenvedéseit mennyire megkönnyebbítheti a lelkész s elmondá a lelkész ebbeli hivatását.

Ugy látszott, hogy a pap meggyőzte Narkissost, de Narkissos érezte a félelmét.

... Halk lépések, melyek hangosabb és hangosabban kopogtak, zavarták meg a csendet. — A lépések az ajtónak irányultak, s egy kéz megnyomá a kilincset, az ajtó feltarult. Vakító fény világítá be a szobát.

Egy fej és féltést volt látható, mely nagyon öregesnek látszott. Nyaka köré hosszú, hófehér selyemkendő volt tekerve, mely boaszertűen lelógott, s mely redős nyakát védte a meghűléstől.

Sapkája alól vasszemöldökkel takart két fekete szem villogott. — Az izzadság vert ki homlokán. Vallán bot volt elhelyezve, melynek végéről káposztaleveles kosár csüngött. A tiszteletesné halkán, minden nesz nélkül felemelkedett, s kinyitotta az ajtót.

— Jó napot Athanasios ur, szólt remegve, a tiszteletes ur alszik.

— Látom, tiszteletes asszonyom, szólt az öreg s azon volt, hogy hangja ugyan úgy remegjen. Látom, de fel kell ötet költenem.

— Mi történik? Mit kívánsz tőle?

— Hála Istennek, én semmit. Egy belpoklos hivatja.

— Istenem, irgalmazz! A belpoklos? ismétlé a tiszteletes asszony.

A szívét oly titkos félelem lépé meg, mint férjét szokta. Megijedt, hogy egy belpoklosnál kell férjének nehéz feladatát teljesítenie s távoznia a sziget legvégére, mert a szerencsétlen ott tölti utolsó óráit — s hozzá még a türetlen meleg.

(Folytatása következik.)

Szerkesztői üzenetek.

Vénus. A história csakugyan furcsa, a mint az a történet végén ön is megjegyzi. Annnyira furcsa, hogy teljes lehetetlenség közölni, bár az egyik hős, a ki már éjfélkor „tök-részeg volt, de azért reggelig folytonosan ivott, s csodálatosan bírta az italt,” elég fantasztikus alak. A párbaj is érdekes lehetett. Ezt ön így írja le:

„Reggel hat óra or a két segéde karonfogta. (t. i. ezt a csodálatosan ivó urat) és egy kocsiha gyömös zölve, elhajtottak a párbaj színhelyére.

Az aljegyző már ott volt és ott voltak a vivó szereks is.

Az egyik segéd kimérte a távolságot s az ellenfelek felállítottak.

Somberkyé volt az első lövés, (a vivószerekekkel löttek?) az aljegyző átengedte neki az elsőseget.

... Aztan hé, melyiket löjtem le a kettő közül, szólt dadogva az egyik segédhez, azt-e a melyik nyugodtan áll, vagy a melyik a másik körül forog?

A segéd belátta, hogy részeggel van dolga, és azt mondta neki, hogy löjjön a kettő közé, akkor eltalálja az egyiket.

Egy... kettő... három. Somberkyelőre szaladt... Szb.

Hát biz ez a párbaj nem egészen a Bolgár kódex szerint ment végbe. A kis baronesszeről pedig azt mondja ön, hogy egy „megennivaló karcu kis teremtes volt, rózsás arcczal és bogár szemekkel.

Kell-e ennél több? A mi véleményünk szerint bizony ennél több is kívántatik egy nőtől, valamint hogy több is kívántatik egy tárczától is, mint a mennyit ön produkált.

Kéziratát egy négig megőrizük. Inkognitóját hál-szeres zár őrizi.

D tanító urnak. Nem éppen tulságosan nehéz dolgot végzett, mikor egy előkelő német írónak művét, — jól rosszul — lefordította. Művét 3 napig őrizük.

Z. asszonyoknak. Igaza van, az asszonykákknak már csak saját érdekükben is el kell fogadni, hogy a gavallér segítse fel nekik a felső kabátját, ha már egyszer a férj olyan udvariatlan, hogy az udvariasságról teljesen megfeledkezik. Nem tartanók helyén valónak, ha Nagysád azért úgy akarná őt morális leczkében részesíteni, hogy például feltűnő hangosan utasítaná a vendégelői személyzetet, hogy segítsenek a felső kabát felöltésénél. Ez lehet hogy férjét illetőleg eredménynyel jarna, ugy de fiatal és főként szép hölgyeknek a nyilvános helyeken tartózkodniok kell a feltűnéstől.

M urnak. N gyon szivesen vesszük az ígért tárczákat. Apróbb elbeszéléseket is írhat, de természetesen nem pofozkodásról és párbajokról.

Xenophonnak. Kegyeskedjék valamely szaklapot, például a „Merkur“-t megrendelni, ott hosszadalmas kérdésére meg fogja találni a választ. Meltóztassék elhinni, hogy sem idők sem kedvünk nincs az ilyenekkel bibelődni.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 október 1-től.

Menetrend a Nagykikinda—nbecskerekli vasutvonalon

	3512	3514	3502
	v. v.	v. v.	v. v.
	I.II.III. osztály		
Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.			
Budapest ind.	6.30	8.25	9.35
Temesvár	9.50	11.20	4.00
Nagy-Kikinda	3.05	4.05	7.20
Karlova	4.05	4.45	8.04
Beodra	4.25	4.57	8.19
Török-Becse—Aracs	5.35	5.36	9.02
Kumán	6.05	5.56	9.22
Melencze	6.40	6.15	9.43
Ellemér	7.09	6.51	10.01
Nagy-Becskek	7.33	6.51	10.15
Verseck	11.50	—	—
	érk.		

	3501	3511	3513
	v. v.	v. v.	v. v.
	I.II.III. osztály		
Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.			
Nagy-Becskek ind.	5.50	12.00	7.20
Ellemér	6.08	12.31	7.44
Melencze	6.30	12.51	8.06
Kumán	6.46	1.11	8.37
Török-Becse—Aracs	7.11	1.49	9.19
Beodra	7.45	2.24	10.04
Karlova	7.56	2.42	10.33
Nagy-Kikinda	8.36	3.30	11.13
Temesvár	—	5.20	4.24
Budapest	1.20	—	7.10

Menetrend a Torontái helyi érdekű vasutak vonalain

	3647	3601	3611
	v. v.	v. v.	v. v.
	I.II.III. o.		
Verseck—Nagy-Becskek.			
Verseck ind.	—	12.00	—
Verseck-Rét	5.50	2.20	—
*Temes-Paulis	5.57	2.25	—
Bethlen-Tanya	6.03	2.32	—
*Szivattyutelep	6.11	2.43	—
*Loudon-Tanya	6.22	2.55	—
Nagy-Margita	6.29	3.04	—
Zichyfalva	6.37	3.13	—
Györgyháza	6.49	3.25	—
Szécsénfalva	7.01	3.40	—
*Ó-Léck	7.16	3.57	—
Kanak	7.24	4.07	—
Bóka	7.33	4.19	—
Szécsány	7.49	4.38	—
	érk.		
Párdány l. alul.			
Szécsány ind.	4.01	8.10	5.07
Szárcsa	4.27	8.24	5.24
*Lajosmajor	4.41	8.37	5.37
*Pusztá-Kenderes	4.50	8.49	5.46
Lázárföld	5.01	8.51	5.57
Nagy-Becskek-Bégapart	5.32	9.15	6.31
Nagy-Becskek	—	—	6.35
Nagy-Kikinda	8.36	—	11.13
Budapest	1.20	—	7.10
Temesvár	—	—	4.24
	érk.		

	3602	3612
	v. v.	v. v.
	1., 2., 3. o.	
Nagy-Becskek—Verseck.		
Budapest ind.	6.30	—
Temesvár	9.50	—
Nagy-Becskek	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart	8.22	4.10
Lázárföld	8.50	4.43
*Pusztá-Kenderes	8.56	4.51
*Lajosmajor	9.2	4.59
Szárcsa	9.16	5.23
Szécsány	9.29	5.38
Szécsány ind.	9.44	5.53
Bóka	9.57	6.08
Kanak	10.14	6.25
*Ó-Léck	10.33	6.40
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	10.32	6.37
Györgyháza	10.42	7.11
Zichyfalva	10.54	7.36
Nagy-Margita	11.09	7.55
*Loudon-Tanya	11.18	8.04
*Szivattyutelep	11.26	8.13
Bethlen-Tanya	11.49	8.27
*Temes-Paulis	11.47	8.37
Verseck-Rét	11.55	8.48
Verseck	11.59	8.50
	érk.	
Temesvár	3.15	—

	3702	3712
	v. v.	v. v.
	II. III. o.	
Szécsány—Párdány.		
Szécsány ind.	9.34	5.48
Módos	9.56	6.15
*Fény	10.07	6.27
Párdány	10.18	6.39
	érk.	

	3713	3711
	v. v.	v. v.
	II. III. o.	
Párdány—Szécsány.		
Párdány ind.	7.00	3.50
*Fény	7.13	4.03
Módos	7.37	4.18
Szécsány	7.50	4.41
	érk.	

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óráig 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—6.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

2102. szám 1893.

(80—3.2)

Hirdetmény.

Torontálvármegye alispánja által ezennel közhirrre tétetik, hogy a nagykikindai

régi kórháztelek

összes tartozékaival együtt

folyó évi február hó 26-án délelőtt 11 órakor Nagyikinda város tanácstermében nyilvános önkéntes árverés útján fog eladatni, s hogy az árverési feltételek Nagyikinda város polgármesterénél a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Kelt Nagybecskereken, 1893. évi február hó 3-án.

D a n i e l,
alispán.

1118. ki. szám 1893.

(81—3.2)

Árlejtési hirdetmény.

A módosi járási gyepmesteri lakház és melléképületeinek felépítése, valamint az udvar és kertnek 1 $\frac{1}{2}$ méter magas deszkakerítéssel való bekerítésére a gyepmesteri telep létesítéséről szóló szabályrendelet értelmében a szóbeli árlejtés 1893. évi márczius hó 2-án d. e. 9 órára a főszolgabírói irodába kitűzetik.

Az előirányzott összeg 1674 frt 56 kr.

Az árverési feltételek, az építkezés módozatai, valamint az építkezésre vonatkozó tervrajz a hivatalos órák alatt ezen főszolgabírósnál betekintethetők.

Vállalkozni szándékozók felhivatnak, hogy a fent kitűzött napon 10 százalék bánatpénzzel az árlejtésnél részt vegyenek.

Netáni írásbeli ajánlatok az árlejtést megelőző napig elfogadtatnak.

Módos, 1893. évi február hó 4-én.

Lebánovich István,
főszolgabíró.

5347. szám.

(70—3.3)

Pályázati hirdetmény.

Torontálvármegye bánlaki járásába kebelezett Nagy-Margita községében a szülésznői állásra ezennel pályázatot nyitok és felhivom mindazon pályázókat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, miszerint szabályszerűen felszerelt kérvényüket folyó évi február hó 19-ig ide annál inkább adják be, mert később érkezők figyelmen kívül hagyatnak.

A választás folyó évi február hó 20-án délelőtt 10 órakor fog Nagymargitán a községházán megejteni.

A javadalmazás a következő:

Évi fizetés 100 frt.

Éjjeli és nappali látogatási díj 40 kr.

Bánlak, 1893. évi január hó 31-én.

Főszolgabíró hiv. táv.:

Bogcha Márton, szolgabíró.

Hirdetmény.

A

Módosi takarékpénztár

ezennel közhirrre teszi, miszerint a kamatlábot takarékpénztári könyvecskékre nézve

4 $\frac{5}{10}$ %-ra leszállítja.

Ezen kamatleszállítás a mai napig takarékpénztári könyvecskékre történt betéteket illetőleg folyó évi márczius hó 1-en fog érvénybe lépni.

A módosi takarékpénztár elfogad új betéteket takarékpénztári könyvecskékre további intézkedésig

4 $\frac{5}{10}$ % kamatozás

a következő felmondási határidő betartása mellett, és pedig: folyó évi márczius 1-től kezdve a régi és új betéteknél

a felmondás

500 frtig	15 nap,
501-től 1000 frtig	30 nap,
1001-től 3000 frtig	60 nap,
3001-től 5000 frtig	90 nap,
5000 frton felül pedig	6 hónap.

A tökekamat-adót a takarékpénztár sajátjából viselendi.

Módos, 1893. évi február hó 8-án.

(86—1.1)

Az igazgatóság.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.